

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1513/2020

19.01.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Виолете Бојовић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу 9К-1064/18 од 12.10.2020. године и Кв-886/20 од 03.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Виолете Бојовић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу 9К-1064/18 од 12.10.2020. године и Кв-886/20 од 03.12.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу 9К-1064/18 од 12.10.2020. године обавезан је окривљени АА да накнади трошкове кривичног поступка у предмету Основног суда у Крагујевцу 9К-1064/18 и да Основном суду у Крагујевцу плати укупан износ од 112.875,00 динара на име средстава која су унапред исплаћена из буџета суда, у року од 90 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв-886/20 од 03.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Виолете Бојовић од 02.12.2020. године, изјављена против решења тог суда 9К-1064/18 од 12.10.2020. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Виолета Бојовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине, предмет врати на поновно одлучивање и обавезе Основни суд у Крагујевцу да окривљеном исплати износ од 16.500,00 динара на име састава жалбе на решење Основног суда у Крагујевцу од 12.10.2020. године и износ од 33.000,00 динара на име састава захтева за заштиту

законитости од стране браниоца, или побијана решења преиначи, окривљеног ослободи обавезе плаћања трошкова из решења Основног суда у Крагујевцу 9К-1064/18 од 12.10.2020. године и обавезе Основни суд у Крагујевцу да окривљеном исплати износ од 16.500,00 динара на име састава жалбе на решење Основног суда у Крагујевцу од 12.10.2020. године и износ од 33.000,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости од стране браниоца.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је одржао седницу већа, о којој сходно члану 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Из списка предмета произлази да је пресудом Основног суда у Крагујевцу 9К-1064/18 од 09.07.2019. године окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. КЗ, да је на основу члана 261. и 264. ЗКП окривљени АА обавезан да Основном суду у Крагујевцу на име трошкова кривичног поступка плати на име паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава износ од 68.834,26 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да плати ОЈТ у Крагујевцу износ од 57.361,41 динара, који је унапред исплаћен из буџетских средстава ОЈТ у Крагујевцу, у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом одлучено је и да ће о висини осталих трошкова, суд одлучити посебним решењем, сходно члану 262. став 2. ЗКП. Напред наведена првостепена пресуда потврђена је пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1-345/19 од 17.12.2019. године.

Основни суд у Крагујевцу је решењем 9К-1064/18 од 12.10.2020. године (предмет поступка по захтеву за заштиту законитости) обавезао окривљеног АА да накнади трошкове кривичног поступка у предмету Основног суда у Крагујевцу 9К-1064/18 и да Основном суду у Крагујевцу плати укупан износ од 112.875,00 динара на име средстава која су унапред исплаћена из буџета суда, у року од 90 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења. Кривично веће првостепеног суда је одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења исту одбило као неосновану и потврдило првостепено решење.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана одређено да ће председник већа или судија појединац, ако недостају подаци о висини трошкова, донети посебно решење када се ти подаци прибаве.

У конкретном случају, правноснажном пресудом одлучено је да окривљени АА, који је оглашен кривим у поступку Основног суда у Крагујевцу К-1064/18 због извршења кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. КЗ сноси трошкове кривичног поступка.

Сходно изнетом, само је одлука о висини трошкова донета у побијаним решењима, али не и одлука о томе ко сноси трошкове, обзиром да је таква одлука донета у правноснажној пресуди.

По налажењу овога суда, у конкретној процесној ситуацији, правноснажном пресудом одлучено је ко сноси трошкове кривичног поступка, а побијаним решењима одлучено је само о висини трошкова, сагласно ставу 2. члана 262. ЗКП, због чега је суд могао посебним решењем, да обавезе окривљеног да сноси трошкове кривичног поступка који се односе на награду и накнаду нужних издатака браниоца по службеној дужности окривљеног АА и накнаду и награду пуномоћника по службеној дужности малолетне оштећене.

С тога се неосновано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је Основни суд у Крагујевцу доносећи побијана решења о трошковима кривичног поступка и обавезивањем окривљеног да исте накнади повредио члан 441. став 4. у вези члана 262. став 1. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је окривљени обавезан да два пута плати исте трошкове, имајући у виду да је правноснажном пресудом Основни суд у Крагујевцу окривљеног обавезао већ на плаћање трошкова ОЈТ у Крагујевцу на име ангажовања браниоца по службеној дужности, а који трошкови обухватају и трошкове исказане у побијаном решењу.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује као неосноване иако није спорна чињеница да је окривљени правноснажном пресудом обавезан да плати плати ОЈТ у Крагујевцу износ од 57.361,41 динара, који је унапред исплаћен из буџетских средстава ОЈТ у Крагујевцу и то, поред осталог на име ангажовања браниоца по службеној дужност, а који је износ унапред исплаћен из буџетских средстава ОЈТ у Крагујевцу, а ово из следећих разлога:

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 9К-1064/18 од 09.07.2019. године окривљени је обавезан да на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда плати износ од 68.834,26 динара, али само на име вештачења и исплаћених трошкова Окружном затвору Крагујевац, али не и на исплату трошкова браниоцу по службеној дужности, а који трошкови су унапред исплаћени из буџетских средстава суда, а не буџетских средстава ОЈТ.

Поред изнетог, бранилац се позива на пресуду Врховног касационог суда Кзз 469/2020 од 03.09.2020. године, налазећи да је наведеном одлуком заузет правни став у погледу питања које је и предмет овог захтева за заштиту законитости. Међутим, по ставу Врховног касационог суда не може се говорити да је у оба предмета Врховног касационог суда, иста процесно правна ситуација, из којих разлога се Врховни касациони суд није даље упуштао у разматрање ових навода захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић